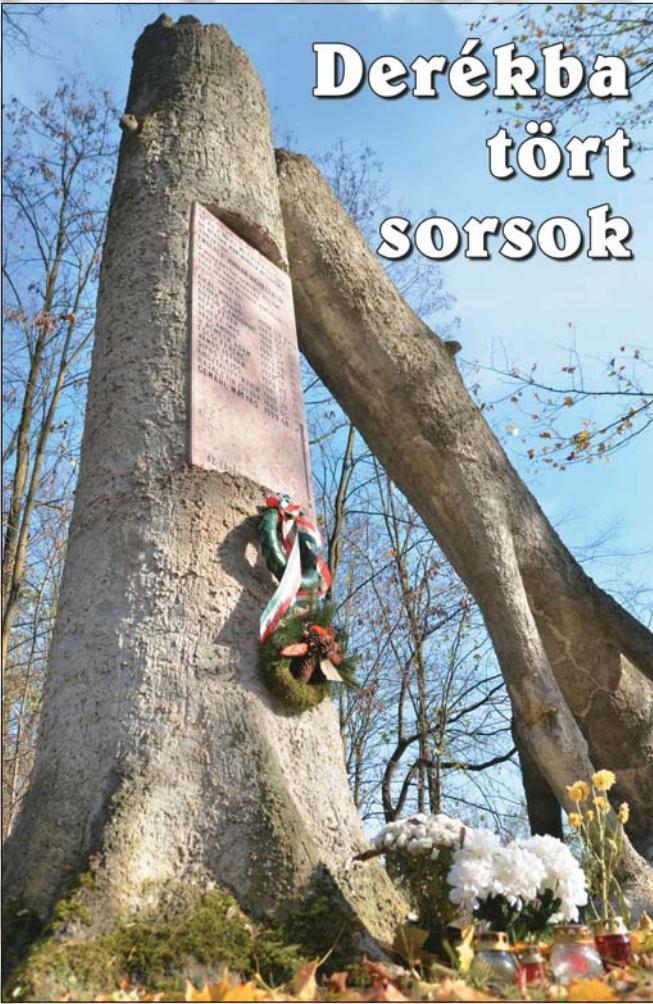

Derékba tört sorsok

November legelejének sötét, gyakran párák, ködös, hideg estéibe meleg fényvel költözik be az emberi emlékezés lobogó gyertyáinak és mécseseinek lángja.

Nógrád várának magasan és merészen kiszögellő olasz bástyáján ülve, majd minden évben fentről nézem az odalent pirosas-sárgán pislákoló fényszőnyeget, mely a Vár-hegy tövében fekvő csendes nyughelyeket rajzolja körbe.

Az oly sok csatát, harcot és halált látott falakról szemlélem a kegyelet fényeit. A kőbe vésett nevek, évszámok mögött, a lassan porladó hantok alatt valós emberi sorsok, szerteágazó életutak fekszenek. Közöttük számos tragikusan fiatalon derékba tört.

De nem csak a temetőbe költözik ilyenkor az emlékezés világossága. Az erdők mélyén kanyargó utak, ösvények men-

tén álló fakeresztek tövében, az avarból kibukkanó emlékkövek, emléktáblák mohás oldalában is megjelenik egy-egy odaragasztott kis gyertyacsonk, egy-egy szál virág.

Erdői kegyelet, erdész kegyelet, mely ma is számon tartja az erdőkért éltek és az azokért tragikus hirtelenséggel meghaltak emlékét.

A máglyából elszabaduló rönk, a döntéskor fennakadt törzs visszacsapó ágai, a nehéz terepen megcsúszó, felboruló munkagép, mind egy-egy végzetes pillanat a munka közben életét veszített kollégák életútjában.

Az ártéri erdőkkel övezett Duna-parti Bajától nem messze, Bácsbokod irányában, a parkerdő szélén rendkívül kifejező

emlékmű magasodik az üzemi balesetekben elhunyt gemenci erdőgazdasági dolgozók emlékére.

A hely kiválasztása nem véletlen. 1986-ban egy darus kocsi gémeje és a magasfeszültségű vezeték érintkezett össze, amely a 39 éves Kosztality Márton életét követelte. A munkagép talpazaton álló kicsinyített mása és egy kőtábla szövege emlékeztet a végzetes május eleji napra.

Alig egy évvel később Varga Rudolf kerületvezető erdész és Papp László az erdőgazdaság akkori igazgatójának közös kezdeményezésére, ugyanezen a helyen, szürke betonból állították fel a kettőtört fatörzset, melynek koronarésze a föld alá bújjik.

Néma és rideg felkiáltójelként magasodik az akácok között. Emlékeztet és figyelmeztet, hogy az örök életet és annak körforgását jelképező erdőben, erdőért dolgozni ma sem veszélytelen hivatás.

A csonka fatörzs a derékba tört erdei munkás és erdész sorsok hazai szimbóluma. Emlékezzünk az egykor közöttünk élt és dolgozott kollégákra kegyelettel és ne felejtjük elvinni időnként az emlékezésünk fényeit erdeinkbe sem!

Kép és szöveg: **Nagy László**

AZ ERDŐK EMLÉKEZNEK RÁTOK!